

Με πρόσφατες τις Ευρωεκλογές, το φαινόμενο της πρωτοφανούς (για τα Ελληνικά δεδομένα) αποχής αλλά και το αποτέλεσμα, ήρθαν μερικές σκέψεις για το δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι.

Ένα δικαίωμα, για το οποίο έχουν χυθεί ποταμοί αίματος, έχουν αγωνισθεί εκατομμύρια άνθρωποι σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη, έχουν απασχοληθεί τόσο πολύ τα μέσα ενημέρωσης όλου του κόσμου.

Λογικό, αφού το τρόπαιο των νικητών των εκλογών είναι η ίδια η εξουσία.

Για ένα τόσο σημαντικό θέμα επόμενο είναι, να έχουν γραφτεί και λεχθεί πολλές απόψεις. Θα παρακολουθήσουμε μερικές από αυτές. Μέσα από την παρατηρητικότητα, το χιούμορ, την κυνικότητα, την οξυδέρκεια των ανθρώπων που τις εξέφρασαν θα έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα, για το τι ήταν, τι είναι και ίσως το πως θα εξελιχθεί αυτός ο θεσμός.

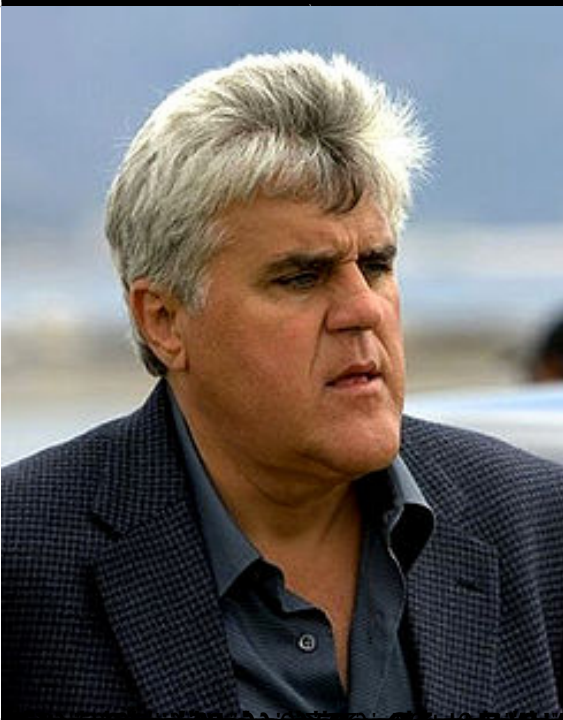
Ο **Otto Eduard Leopold von Bismarck** ο επιλεγόμενος και σιδερένιος καγκελάριος δεν πρόλαβε καν να δει τον 20^ο αιώνα καθώς δύο χρόνια πριν, το 1898 εγκατέλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο. Δοκιμασμένος πολιτικός και εκ φύσεως αριστοκράτης δεν είχε ενδοιασμούς να εκφράσει τις απόψεις του περί εκλογών:

Από την εποχή του Τσολκίδη μέχρι τον Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Ελλάδα βίωσε μια περίοδο μεγάλης αναστάσεως και ανάπτυξης.

Από την άλλη, ολόκληρο δικτατορικό πλαίσιο σήκωσε το δικτατορικό καθεστώς των Μανιάτικων και ολόκληρο δικτατορικό καθεστώς των Μανιάτικων.

Από την εποχή του Τσολκίδη μέχρι τον Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Ελλάδα βίωσε μια περίοδο μεγάλης αναστάσεως και ανάπτυξης.

Από την εποχή του Τσολκίδη μέχρι τον Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Ελλάδα βίωσε μια περίοδο μεγάλης αναστάσεως και ανάπτυξης.

Από την εποχή του Τσολκίδη μέχρι τον Κωνσταντίνου Καραμανλή, η Ελλάδα βίωσε μια περίοδο μεγάλης αναστάσεως και ανάπτυξης.